

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym i z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:

Na kwartał pierwszy 1858, Styczeń, Luty, Marzec:

na miejscu : : : : : 3 złr. 45 kr.

z pocztą : : : : : 4 złr. 30 kr.

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Holandya. — Włochy. — Niemce. — Rosya i Królestwo Polskie. — Księstwa Naddunajskie. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej pocztą. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

(Przejazd dostojnych gości. — Statuta kasy zasilkowej w Medyolanie zatwierdzone. — Misyja w Chartumie.)

Wiedeń, 22. grudnia. Ich Cesarzew. MM. książęta Mikołaj i Eugeniusz Romanowscy, książęta Leuchtenberscy, synowie zmarłego księcia Leuchtenberga i wielkiej księżny Maryi, córki ś. p. Cesarza Mikołaja, przybyli tu wczoraj w przejeździe z Włoch, a dziś udają się w dalszą podróż.

Z Medyolanu donoszą pod dniem 18. b. m.: Jego Cesarz. Mość Arcyksiążę jeneral-gubernator potwierdził za upoważnieniem cesarskim statuta prowizorycznej kasy zasilkowej dla handlu jedwabiem. Kasa ta zostanie potem złączona z kasą eskontową. W Weronie subskrybowano dotąd na wsparcie domów handlowych, dotkniętych terazniejszym przesileniem finansowem, 1,100.000 lirów.

— Przewielebny apostolski prowikaryusz, Dr. Ignacy Knoblecher, po powrocie swoim z wizytacyjnej podróży po trzech wyższych stacyach nad rzeką Biała, do głównej stacyi, napisał w Chartumie dnia 28. września b. r. list następujący, który dopiero temi dniami przybył do Wiednia:

„Więcej niż kiedykolwiek czuje się zobowiązany, złożyć Panu i dostojnej opiece naszej misyi podziękowanie za pomysłny stan i postęp w wyższych stacyach; Zastałem misyonarzy poczęści zupełnie zdrowych albo lekką tylko febrą dotkniętych. Wypadków śmierci niebyło żadnych w tym roku. Istnienie i powodzenie obydwu misyi pomiędzy plemionami Bary i Kyk wydaje się zabezpieczone pod każdym względem; pierwsza otrzymała w tym roku w osobie przew. misyonarza Kaufmana, druga zaś w osobie przew. pana Lanca nową pomoc moralną.“

„W Chartumie dowiedziałem się niestety o śmierci przew. p. Gerbla, a misyonarzy i laików zastałem znacznie febrą osłabionych; zważywszy jednak, że dawniej wydarzało się więcej wypadków śmierci, niż tą razą, i że słabi podzwignęli się już cokolwiek, można spodziewać się, że wkrótce wyzdrowieją zupełnie.“

„Nakoniec ośmielam się oznajmić, że jadę z powrotem do Europy, by według życzenia świętej kongregacyi zwiedzić apostolską stolicę, oraz dla rozstrzygnięcia nadzwyczaj ważnych spraw misyonarskich, a nakoniec dla polepszenia zdrowia, nadwreżonego spiekotą środkowej Afryki i ciągłymi podróżami.“

Instrukcja względem zniesienia serwitutów.

(Dokończenie.)

Rozdział trzeci.

O zażaleniach i rekursach.

§ 126. Przeciw wszelkim rozporządzeniom i aktom komisji lokalnej, któremi partie sądzą się być obciążone, mogą partie wnieść zażalenie do komisji krajowej.

Te zażalenia mogą być albo ustnie albo pisemnie przedkładane komisji lokalnej, albo też należy przesłać pismo żalobne wprost do komisji krajowej; nigdy jednak nie mają one mocy odwlekającej.

§ 127. Komisya lokalna ma wniesione do niej zażalenia, o ile dogodzić im nie uzna za rzecz słuszną, przedłożyć niezwłocznie z wnioskami swojemi komisji krajowej.

§ 128. Komisya krajowa, jeśli przysłane jej zażalenia uzna za uwagi godne, albo zasięgnie w tej mierze zdania komisji lokal-

nej, albo w szczególnie ważnych i naglących wypadkach poleci ich rozpoznanie delegowanemu komisarzowi w siedzibie komisji lokalnej.

Zażalenia uznane za nieważne mają być oddane komisji lokalnej z stosownymi rozkazami.

§ 129. Wyroki komisji krajowej, wydane na zażalenia przeciw rozporządzeniom i aktom komisji lokalnej, ma oznajmiać partyom komisya lokalna.

Zażalenia przeciw tego rodzaju wyrokom komisji krajowej mogą być wnoszone do ministryum tylko razem z rekursem wymierzonym przeciw głównemu wyrokowi komisji krajowej.

§ 130. Przeciw wszelkim głównym wyrokom komisji krajowej można rekurować do ministryum spraw wewnętrznych w ciągu mającego się liczyć od dnia doręczenia terminu prekluzyjnego sześciu tygodni.

Każdy rekurs ma być w dwóch egzemplarzach, z których jeden należy doręczyć partyi przeciwnej, w ciągu terminu prekluzyjnego podany do komisji krajowej, która swój wyrok, jeśli po upływie terminu nie istnieje żaden rekurs, ma uważać za prawomocny, i podług tego dalej postępować.

§ 131. Komisya krajowa ma każdy wcześniej podany rekurs z wszystkimi aktami pertraktacyi za pomocą sprawozdawczego raportu jak najspieszniej przedłożyć ministerstwu do decyzji.

§ 132. Ministryum spraw wewnętrznych wydaje przy pomocy radców najwyższego trybunału sądowego swe wyroki względem wszystkich tych punktów rekursowych, które ma rozstrzygać komisya krajowa, podług przepisu §. 34. patentu, przy pomocy cesarskich sędziów. Wyroki ministerstwa spraw wewnętrznych są stanowczo rozstrzygające.

§ 133. Ostateczne wyroki ministerstwa spraw wewnętrznych będą komisji krajowej ze zwróceniem wszystkich aktów pertraktacyi oznajmione, a ta znowu ma oznajmić je partyom w taki sam sposób, jaki przepisany jest dla jej własnych wyroków (§. 80. instrykcji).

Ameryka.

(Doniesienia z centralnej Ameryki.)

Centralna Ameryka. Poczta z Nowego Yorku przywiozła dnia 1. grudnia następujące wiadomości.

Kosta Rika. Jeneral-kapitan i prezydent Kosta-Riki dawał dnia 29. października festyn w pałacu San Jose. Wzniósł zdrowie prezydenta Buchanana, na co odpowiedział północno-amerykański konsul Hinz. — Prezydent Mora przyjął udzielony mu od kongresu tytuł jeneral-kapitana. Dziennik *Cronica San Jose* donosi, że koszt wojenne przeciw Walkerowi wynosiły więcej niż milion dolarów.

Nikaragua. Dziennik *Gaceta* z dnia 24. października zawiera wypowiedzenie wojny przeciw Kosta-Rice; oraz ogłasza rząd postanowienie, że chce zabezpieczyć sobie prawo do całej przewozowej linii od San Juan del Norte do San Juan del Sur, równie jak prawo do dystryktu Guanakosty. Ten sam dziennik zawiera inny dekret, mianujący Gregorio Inareza i Don Rozalia Cortez szefami rządu na tak długo, jak długo dowodzą armią jenerałowie: Martinez i Herez. Don Marcario Alvarez jest mianowany wojennym sekretarzem, a jeneral Thomas Martinez naczelnym wodzem armii. Pułkownik Canty zawezwał komendanta twierdzy San Carlos pułkownika Cuaresnia, aby w imieniu rządu Kosta-Riki poddał się jemu, w przeciwnym razie ma rozkaz obledz twierdzę i umorzyć ich głodem. Według krążących pogłosek znajduje się pułkownik Canty na parostatku na morzu, i słyhać, że wojska Nikaraguy dawały ognia na niego. Równocześnie donoszą, że Mr. Cary Jones, znajdujący się w Granadzie, umacnia Nikaraguę w opozycie przeciw żądaniom Kosta-Riki.

San Salvador i Honduras. Dekret Kosta-Riki z 7go sierpnia przeciw wylądowaniu Korsarzy otrzymał potwierdzenie Salvadoru.

Hiszpania.

(Nowiny dworu. — Regulacja granic do Francji. — Kortezy odroczone.)

Madryt, 12. grudnia. Stan zdrowia J. M. Królowej postępuje tak pomyślnie na drodze polepszenia, że od dzisiaj przestana wychodzić buletyny. Wiadomo, że lekarz Corral przepowiedział Jej Królewskiej Mości na kilka dni przed połogiem, że niezawodnie powije syna. Obecnie nadeszła mu Najjaśniejsza Pani w upominku przepyszną sakiewkę z 1000 uncji złota i kosztowną garniturę brylantową, a na karcie wizytowej dopisała własną ręką *As marques del Real Acierto* (margrabiemu prawdziwego twierdzenia).

— Hiszpańscy i francuscy komisarze do uregulowania granic ukończyli swe prace. Ta sama komisya reguluje wolne rybołówstwo poddanych obu nacyi na pogranicznej rzece Bidasoa. Z Aleira w pobliżu Walencji donoszą, że wywóz pomarańczy za granicę nadzwyczaj jest obfity.

Z Madrytu telegrafują pod d. 16. grudnia: Zwołanie Kortezów odroczone na d. 10. stycznia. J. M. Królowa zagał posiedzenie we własnej osobie.

Anglia.

(Warunki ulaskawienia przy wojsku. — Straty akcyonaryuszów. — Składki Niemców na fundusz indyjski. — Upokorzenie Kafrów.)

Londyn, 18. grudnia. Dzienniki londyńskie ogłaszają jeneralny rozkaz księcia Cambridge z d. 8. grudnia. Ze względu na to, że wielu oficerów, skazanych za przestępstwa wyrokiem sądów wojennych, odwołuje się do łaski królewskiej, robi naczelny wódz uwagę ze swej strony, że w wypadkach, gdzie pewne przestępstwa uniewinnia młodość i brak doświadczenia skazanych, może sąd wojenny zalecać przestępców łasce królewskiej, lecz powinien się zawsze wstrzymać od tego w takich razach, gdzie toczy się sprawa o systematyczne i uporczywe nieposłuszeństwo lub kłamstwo.

— Na odbytych wczoraj meetyngu akcyonaryuszów *Western-Bank of Scotland* złożył wydział śledczy swe sprawozdanie. Ogólne straty akcyonaryuszów wynoszą 2,000,000 L.

— Okreta „Patna“, „Sir James“ i „Mirage“ zawinęły z Chin z ładunkiem 1,336,500 funtów herbaty i 2760 bel jedwabiu.

— Indyjski fundusz składkowy powiększył się temi czasy znaczną sumą uzbieraną w Wiedniu. Wszystkie też dzienniki stołeczne przytaczają z wdzięcznością następujący list angielskiego posła przy dworze austriackim do lorda-mayora Londynu:

„My Lord! Mam zaszczyt nadesłać Waszej Wielmożności pismo wicekonzula Jej Król. Mości wraz z wexlami w wartości 514 funt. sztr., które p. wicekonzul Brandeis-Weikersheim uzbierał w Wiedniu na rzecz ofiar indyjskiego powstania. Suma ta na wszelki wypadek dość znaczna może posłużyć za dowód sposobu myślenia dawców, szczególnie teraz, gdy podobnie jak my zostaje i cały kontyngent pod wpływem przesilenia finansowego i komercyjnego. Raczysz mi jeszcze pozwolić mylordzie zrobić tę uwagę, że całą wymienioną sumę złożyli sami Niemcy, i że ani ja ani żaden inny z Anglików nie przyczynił się do niej ani jednym szylingiem. Mam zaszczyt i t. d. J. H. Seymour.“

— Na Przylądku dobrej nadziei zachodzą obecnie szczególniejsze acz pod względem politycznym bardzo korzystne dla Anglii stosunki. Sprowadzona własną winą nędza głodu przemieniła nieposkromionych dotychczas Kafrów w pokornych zebraków. Uwierzeni przepowiedniami pewnego fałszywego proroka wyniszczyli Kafrowie jak wiadomo swe własne pola, pobili bydło i spustoszyli zasiewy. Powstała ztąd niesłychana drożyzna i niedostatek, który tysiące przyprawił o zgubę. Listy z Przylądka upewniają, że do angielskich posiadłości przybyło od 1. stycznia b. r. 19,239 Kafrów, którzy tylko z jałmużny Anglików zdolali utrzymać się przy życiu. Znaczna ta liczba wynosi według prawdziwego, jak się zdaje, obliczenia niemal połowę ludności, która pod koniec ostatniej wojny zachowała się w angielskiej kolonii Kafrów. Domniemywano się dawniej, czy wyniszczenie swych własnych posiadłości nie nastąpiło u Kafrów z nieprzyjaźni przeciw Anglikom. Obawiano się, czy z umysłu nie wprowadzają się w taki stan ostateczności, aby później tem zacieklejszą rozpocząć walkę na wzór tych zdobywców, co wylądowując w obcym kraju palą naprzód własne okręta. Dowiodły jednak obecne doświadczenia, że wszystkie te domysły i obawy nie miały żadnej rozsądnej podstawy.

Francya.

(Bulwary sebastopolskie. — Wzrost Algierji. — Doniesienia z Senegambii. — Spokojny stan w Pondichery. — Doniesienie z stacyi francuskiej w Chinach.)

Paryż, 28. grudnia. Roboty około bulwarów sebastopolskich w Paryżu postępują w jak największym pośpiechu. Temi dniami ukończono już zupełnie wywłaszczenie i uregulowano sumy indemnizacyjne dla właścicieli ostatniego oddziału od Rue de Princeau do Boulevard de St. Denis, a zaraz w styczniu 1858 przystąpią do połączenia obudwu oddzielnych jeszcze części nowych bulwarów, aby w przestrzeni niemal 3000 metrów zaprowadzić bezpośrednią komunikacją między podwórcem wschodniej kolei żelaznej a korytem Sekwany.

— Chcąc dowieść, jak wielce podnosi się handel i rolnictwo w Algierji, donosi *Monitor* według dziennika *Ahhbar* z d. 11. grudnia, że w ostatnich trzech tygodniach wywieziono z Algieru do Marsylii 1,800,000 pomarańcz. Wywóz ten powiększył się wkrótce nierównie znacznie, bo jeszcze w tych czasach nie pokończono żniwa i nie zaczęła się jeszcze właściwa pora handlu wywoźnego.

— *Monitor floty i Monitor powszechny* zawierają obszernie doniesienia z francuskich posiadłości w Senegambii. Wiadomości te sięgają po dzień 25. listopada i opisują w pomyślnych barwach tamtejsze stosunki polityczne i komercyjne. Wpływ Francuzów robi znaczne postępy. Między nieprzyjawnymi Francji szczepami maurytańskimi szerzy się coraz większa anarchia, z każdym dniem też ubywa im siły i znaczenia. Mahometańska szkoła elementarna, założona w St. Louis d. 22. b. r. liczy już w obecnej chwili do 200 uczniów. Na drugi rok powstanie szkoła mahometańska także w miasteczku Dagana, które posiada 2000 mieszkańców.

— Dziennik *Pays* otrzymał wiadomości z Pondichery sięgające aż po dzień 15. listopada. Załoga miasta wzmoeniła się ostatnimi czasy jedną kompanią piechoty morskiej, która wraz z Sepojami odbywa zwyczajne służby w mieście. Krajowcy w szeregach francuskich trwają zresztą stale w wierności dla rządu i odznaczają się ciągle karnością i nienagannem postępowaniem. Zapewniają wprawdzie, że w pierwszych chwilach powstania w posiadłościach angielskich przybyli fakiry indyjscy poduszczą do wybuchu i Sepojów francuskich, ale otrzymali odpowiedź, że rząd francuski płaci im rzetelnie, szanuje ich obyczaje, religię i rodziny, i nie daje żadnego powodu do powstania. Brygantyna „Nisus“ stała ciągle jeszcze w przystani w Pondichery.

— Szczere i zgodne porozumienie francuskiego nadzwyczajnego posła barona Gross z lordem Elginem i angielskimi władzami w Hongkongu, potwierdza pismo z Hongkongu z 17. października, umieszczone w *Monitorse*. Po przybyciu lorda Elgin, udał się baron Gross dnia 17. natychmiast na pokład statku Awa, na którym powiewała bandera lorda, i miał z nim kilkogodzinną konferencyę. Francuski poseł, po pięciodniowej konferencyi z angielskimi władzami, udał się do Castle-Peak-Bay (małego portu pomiędzy Makao a Kantonem) napowrót, gdyż tam leży francuska eskadra admirała Rigault de Genouilly. Pomimo, że podróż francuskiej eskadry do rzeki Kanton trwała półsosta miesiąca, to przecież stan zdrowia posła, sztabu, równie jak żołnierzy jest bardzo pomyślny. Ze Francuzi przygotowali się na krwawe wypadki, dowodzi to, że do Chin udaje się z Francji 25 zakonnic, aby zajęć się pielęgnowaniem po morskich szpitalach.

Belgia.

(Adres gratulacyjny do Króla.)

Bruxela, 17. grudnia. Minister spraw wewnętrznych wyprawił wczoraj na cześć urodzin Jego królewskiej Mości świetną ucztę, na którą obok ciała dyplomatycznego i prezydenta Izby drugiej i Senatu zaproszono także wielu znamienitszych członków parlamentu.

— Senat ułożył dziś adres gratulacyjny do Jego król. Mości, a jutro o godzinie 12. w południe przesyła go na ręce zamianowanej deputacyi.

Holandya.

(Odroczenie Izb. — Nowe osady na Guinei.)

Haga, 12. grudnia. Izba druga stanów jeneralnych przyjęła dziś 53 głosami przeciw 6 budżet przychodów na rok 1858. Po przyjęciu potem jednogłośnie wniosku do ustawy, którym ministerstwu wojny otwiera się kredyt na sześć miesięcy, odroczyła się Izba po 9. lutego 1858.

— Według ostatnich wiadomości z Batawii, zamierza indyjski rząd założyć nowe kolonie na wyspie Nowej Guinei, która zajmuje przestrzeń 13,000 □ mil i gdzie zaginęły wszystkie przed 30 laty na niewłaściwych miejscach założone kolonie. W styczniu uda się tam z wyspy Molluków naukowa wyprawa do przygotowania tego przedsięwzięcia. Ta wyprawa składa się z wyższych rządowych urzędników, oficerów z korpusu inżynierów i marynarki, nareszcie z badaczy natury i rysowników.

Włochy.

(Opatrzenie wybrzeży morskich.)

Neapol, 9. grudnia. Królewskim dekretem uchwalono zbudowanie 17 morskich strażnic na wybrzeżu Sycylii, organizacyę korpusu nadbrzeżnych flisaków i zaprowadzenie elektrycznego systemu sygnałowego.

Niemce.

(Ajentury dyplomatyczne do Szwajcaryi. — Wnioski za uchYLENIEM prawa na lichwę. — Nowiny dworu Hohenzollern.)

Dziennik *Zeit* zawiera następujące oświadczenie:

„Jednogodne korespondencye różnych dzienników donoszą temi czasy ponownie, że rząd pruski wyszle wkrótce dyplomatycznego ajenta do Szwajcaryi. Wszystkie takie pogłoski są to tylko próżne wymysły, bo dopóki Szwajcaryja nie zawierzytelni swego posła w Berlinie, nie może być mowa o wysłaniu pruskiego ajenta dyplomatycznego do Szwajcaryi.“

— Jak słyhać zajmuje się obecnie pruskie ministerium finansów wypracowaniem wniosku, aby w najbliższej sesyi obudwu Izb sejmowych znieść zupełnie tak zwane prawo na lichwę. Większa część Izb handlowych i korporacyi kupieckich miała w tym duchu wstawić się u ministerium handlu, a w tych czasach zasiągnięto jeszcze zdania towarzystw agronomicznych i t. p.

Düsseldorf, 18. grudnia. Na cześć zaślubin swej dostojnej córki z młodym Królem portugalskim doręczył J. M. książę Ho-

henzollern-Sigmaringi 1000 talarów burmistrzowi düsseldorfskiemu z wezwaniem, aby sumę tę rozdzielił między ucziwe a potrzebne rodziny w mieści.

Jednocześnie też wydał następujący własnoręczny list do burmistrza:

„Uwadamiam Cię niniejszem, panie burmistrzu, że postanowiłem z swej strony dołożyć po pięćdziesiąt talarów do posagu trzech dziewcząt (dwóch wyznania katolickiego a jednej protestanckiego), które w tym samym dniu pójdą za mąż, kiedy moja najukochańsza córka poślubi J. M. Króla portugalskiego. Oczekuje też w swoim czasie twojej propozycji w tym względzie.

Düsseldorf 15. grudnia 1857.

Król Antoni, książę Hohenzollner-Sigmaringen.“

Rosya i Królestwo Polskie.

(Ułaskawienie. — Linie telegraficzne. — Szczegóły rozbicia parostatku Kuba.)

Warszawa, 18. grudnia. *Gazeta warszawska* donosi: Najjaśniejszy Pan na przedstawienie Namiestnika Królestwa Polskiego najtęskawiej pozwolił raczył, przybywającemu we Francji wychodźcy polskiemu, Józefowi Jasińskiemu, powrócić do Królestwa Polskiego na zasadach najwyższego ukazu z dnia 15. (27.) maja 1856.

— Z **Wołynia** podaje *Gazeta rządowa* niektóre szczegóły o linii telegraficznej, pociągniętej z dnia 1. października przez całą gubernię wołyńską. Moskiewsko-odeska linia telegraficzna idzie przez Wołyn i łączy się z telegrafem austriackim w miasteczku pogranicznym w Radziwiłłowie. Z Kijowa ciągnie się linia ta na Żytomierz, Nowogrodek wołyński i Rowno, gdzie wszędzie zakładano stacje telegraficzne. Długość całej linii wynosi 57 mil.

— Blizsze wiadomości o rozbiciu parostatku „Kuba“ na kaspjskim morzu, w pobliżu Abszeronu, zawierają pochwały marynarce a osobiście oficerom. Komendant okrętu podporucznik Pokoczin, odrzucił wszelkie podawane sobie środki do ratowania i pozostał na okręcie, aż go pochłonęły morskie bałwany. Okręt stał na rozkazy kapitana Iwasieczowa szefa pomiarów kaspjskiego morza; kapitan znajdował się właśnie podczas rozbicia na okręcie, został jednak uratowany. Zdaje się, że większa część dzieła tej wyprawy zginęła przy rozbiciu okrętu, gdyż potonęli prawie ci wszyscy, którym ratunek okrętowych dzienników był powierzony.

— Nadworny perski dziennik zawiera obszernie opisanie historii i stanu Delhów przed wybuchem powstania, i jak pan Ryszów (urzędnik kancelaryi księcia Baryatyńskiego w Tyflidzie) w dzienniku *Kaukaz* dodaje, jest to pierwszy dodatek do historii, z kąd będzie można zasięgnąć najpewniejszego wyjaśnienia wypadków w wschodnich Indyach. Rozumie się, że to ściąga się tylko do mahometańskiego żywiołu, gdyż powstania w Delhach nie zrobiło same społeczeństwo, ale jak mówi tłumacz, było ono dziełem świątłych Mahometanów.

Księstwa Naddunajskie.

(Orzeczenie Dywanu mołdawskiego.)

Dzienniki austriackie donoszą pod dniem 5. grudnia: Pomiędzy zyczeniami, które w ostatnich dniach wyraził Dywan, nie mniej ciekawe są i następujące: Katolikom nie wolno się żenić z Mołdawianką, póki się nie ochrzczą według obrządku grecko-nieunickiego; żaden cudzoziemiec, jakiegokolwiek byłby wyznania, nie może być przypuszczony do nabycia dóbr w Mołdawii. Mołdawskie prawo obywatelskie może być tylko po 20letnim pobycie w kraju uzyskane, rozumie się jeżeli starający się należy do prawowiernego kościoła. Na jednym z ostatnich posiedzeń wyraził Dywan potrzebę, zbudowania całego szeregu twierdz na granicach kraju, zmienienia krajowej milicyi w wojsko liniowe, nareszcie potrzebę obsadzenia wspomnianych warowni wyłącznie tylko wojskiem rumuńskim, uregulowania granicy kraju, i nakoniec potrzebę, aby bawijący w Mołdawii cudzoziemcy poddali się pod mołdawskie sądownictwo.

Turecja.

(Sprawa Dywanu wołoskiego. — Stosunki z Rajami kościelne i wojskowe. — Posłowie księcia Daniła.)

Konstantynopol, 12. grudnia. Dziennik *Journal de Constantinople* zawiera następujące doniesienie:

Memoryał wołoskiego Dywanu *ad hoc*, zawierający życzenia zgromadzenia, oddano dnia 27. listopada międzynarodowej komisji. P. Richthofen prezydent komisji naradzał się względem tego z kolegami, poczem przesłał prezydentowi Dywanu następującą notę:

„Do Jego Eminencji pana Nyphon, metropolity Wołoszczyzny. Memoryał, który Wasza Eminencya udzielił mi wczoraj, przyjęła międzynarodowa komisja do wiadomości. Na szczególną uwagę zasługuje oświadczenie Dywanu, że nie jest upoważnionym obradować nad kwestyami wewnętrzną administracji; bez względu na powody i zasady podobnego postępowania, poczuwa się komisja do obowiązku, odwołać się do treści pisma, które miałem zeszcztyt przesłać Waszej Eminencji z uwagą, że na mocy warunków układu z 30 marca, zawartego w Paryżu, konferencya niepowinna zbierać się pierwiej, póki Dywany nieukończą swego zadania.

Zatem w imieniu międzynarodowej komisji upraszam Waszej Eminencji o doniesienie mi, czyli wołoski Dywan ob staje przy swej uchwałie, i czyli w przedłożeniu ogólnych w pomienionym memoriale zawartych życzeń, uważa spełnienie swej powinności.

Zostaje i t. d.

Richthofen.“

Bukareszt 16. (28.) listopada 1857.

Na posiedzeniu z 30. listopada wysłuchał Dywan *ad hoc* relacji specjalnej komisji; względem wniosku jednego z członków zgromadzenia, który był za tymczasowem a w potrzebnym razie za stałem odroczeniem Dywanu.

Relację zakończył wniosek, aby Dywan powstrzymał się aż do nowego rozporządzenia, jednak aby swe prace prowizorycznie zawiesił.

— Z **Konstantynopola** piszą: Jak wiadomo z dzienników zebrało się zgromadzenie deputowanych greckich dla uregulowania stosunków kościelnych przed dziesięciu dniami w Stambule. Zwolaniem zgromadzenia uczynił Sułtan pierwszy krok, aby uchylić wszystkie te nadużycia w greckich urządzeniach kościelnych, które odpowiadając w dawnych czasach widokom tureckich zdobywców, pomagały zarazem Rajom utrzymać się w swej narodowości. Reformy te pociągną za sobą jak słusznie przewidują wielkie trudności, bo dotychczas wpływ biskupów ma na przyszłość zastąpić powaga Sułtana, a udzielone niedawno chrześcianom rękojmie pod względem socyalnym nie przeszły jeszcze ściśle w wykonanie. Jak bardzo jednak chwieją się w Turcyi stosunki kościelne, o tem przekonywa świeża wiadomość z prowincyi. Hat humajum Sułtana zapewnił wszystkim poddanym tureckim równe prawa, mimo to chce wielu baszów na prowincyi korzystać z obecnej pory konskrypcyjnej i wykluczając Rajów od służby wojskowej, domagają się od każdego podległego konskrypcyi chrześcianina 5000 piastrow okupu. Chrześcianie opierają się naturalnie podobnemu wysokiemu i wyjątkowemu podatkowi, a na ich żalobę ma Porta jakieś stanowcze w tych czasach powziąć postanowienie.

Mostar z końcem listopada. Przed kilką dniami przybyło tutaj do gubernatora Vasif Baszy trzech posłów księcia Daniły z propozycją, aby zawarte w zeszłym roku pomiędzy sąsiednimi ludami zawieszenie broni, pozostało ważnem na przyszłość. Basza przyjął tych posłów z wielą oznakami szacunku i najznakomitszemu z nich, członkowi czarnogórskiego senatu, przeznaczył mieszkanie w domu najwyższego tureckiego dygnitarza. Przy odbywanych później konferencyach starali się posłowie Baszę przekonać, że dokonane w ostatnich czasach rabunki w Hercegowinie popełniali nie Czarnogórcy tylko przebrani Uskocy i Turcy, i że książę Daniło stara się usilnie, utrzymywać pokój na granicy. Nakoniec ułożono się ustnie, że Basza dołoży wszelkich starań do powściągnięcia tureckich poddanych; zaś książę Daniło ma z swej strony odwołać swoich agentów z Zubci, Drobnjaku i Bagnani, gdyż ich obecność, pomimo wystawionych spokojnych zamiarów Czarnogóry, wzniewa podejrzliwość u tureckiej ludności. Po trzech-dniowym pobycie w Mostarze i po oddaniu wizyty konsulom Austriackiemu i Angielskiemu, wrócili czarnogórcy posłowie odprowadzeni w licznym orszaku tureckich urzędników podwładnych i wojskowej straży na Niksiez do kraju na powrót. Naczelnikowi czarnogórskiej deputacyi darował Basza jednego z najlepszych swych koni.

Azya.

(Raport generała Havelocka z Luknowa. — Wiadomości bieżące.)

Pomiędzy urzędowemi, w wczorajszym wieczornym dzienniku *Londoner Gazeta* umieszczonemi depeszami z Indyi, znajduje się jedna generała Haweloka pod datą, kiedy połączył się z załogą Luknowa. Ta depesza opowiada w końcu: Obsadzenie Luknowa można sobie łatwiej wyobrazić, niż opisać; jednak dopiero następnego wieczora byłem w stanie, me wojsko, działa, zapasy prochu, sła-bych i rannych, wystawionych ciągle na nieprzyjacielskie napady, umieścić w tem obmurowaniu i przypierającym doń pałacu Thuread Baksh. Aby mieć dokładne wyobrażenie o przewycięzonych przeszkodach, należałoby przypomnieć znane wojenne sceny w Buenos Ayres albo w Saragocie; torowaliśmy drogę gościńcem, gdzie każdy dom, o płytkim dachu i zaopatrzony strzelnicami w murach, tworzył za siebie osobną warownię. Sam zdumiewam się, jak się to udało mogło, do czego byłoby potrzeba przynajmniej 10.000 ludzi dobrego żołnierza; uzyskaną jednak korzyść opłaciliśmy drogo. Liczba zabitych i rannych i tych, co się gdzieś zapodzielili, albo raczej dostali się w ręce nielitościwego wroga, wynosi 464 oficerów i szeregowców. Prócz tego zabito generała Neill, majora — który dowodził artylerją i podpułkownika Barclay, towarzyszącego wojsku jako ochotnik. Pułkownik Campbell, podpułkownik Tyttler i podporucznik Hawelok ranni są ciężko, jednak nie śmiertelnie. Sir James Outram otrzymał w potyczce pod Char Bagh lekką ranę w ramię, jednak to nie przytłumiło jego zapału do boju i pomimo znacznego upływu krwi, pozostał aż do końca boju na koniu, i dopiero w bramie rezydencyi zsiadł z konia. A ponieważ generał Outram objął teraz dowództwo, więc jemu pozostawiam skreślenie wypadków po dzień 25.

— Dziennik *Peking Gazette* donosi o powrocie chińskiego urzędnika E-ke-le, wysłanego do Petersburga z kondolencyą po śmierci Cesarza Mikołaja. Dziennik *Gazette* donosi, że był u panującego teraz Cara na audyencyi, poczem wrócił do Pekinu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 21. grudnia. Dnia 17. b. m. założono kamień węgielny na trzynasty i ostatni łuk wielkiego mostu na rzece Moora, który łączy Riviera di Levante z księstwem Esteńskim.

Paryż, 19. grudnia. Renta 3% 67.52¹/₂. Podróż księcia Napoleona do Palestyny została odroczone. — Jak donosi *Monitor*, będzie 1. stycznia 1858 wielka recepcja w Tuileryach. — **Z Marsylii** donoszą pod dniem 18. grudnia: Podług wiadomości z Neapolu z 15. b. m. ogłosił rząd królewski memoriał, w którym usprawiedliwia wyrok wydany w sprawie okrętu „Cagliari“.

Genoa, 20. grudnia. Zawiązało się tu nowe towarzystwo dla rozszerzenia żeglugi parowej tutejszego portu; mianowicie chce przedsięwziąć jazdy do Sardynii i Tunetu, do portów włoskich i zaatlantyckich, uzbrajać i ładować okręta i t. p. — Projekt budżetu miejskiego wykazuje niedobór w kwocie 400.000 lirów.

Kopenhaga, 16go grudnia. Pierwsza Izba (Landsting) przyjęła dziś projekt względem pożyczki w kwocie 300.000 funtów szterlingów, a minister spraw wewnętrznych mianował komisję, która ma robić propozycje co do użycia tych pieniędzy.

Wiadomości handlowe.

(Targ Ołomuniecki na woly.)

Ołomuniec, 9. grudnia. Na dzisiejszy targ przypędzili kupcy krajowi, z Galicji i z Węgier 115 sztuk bydła rzeźnego, a mianowicie Alexander Kusz z Brzeska 23, Elias Stamberger i Rubin Hochstaetter z Limanowy 23 i 16, a mniejszemi partjami 53, i ze wszystkich pozostało tylko 9 sztuk niesprzedanych.

Ceny były prawie takie same, jak w zeszłym tygodniu. Najwyższa za parę wazącą 820 $\mathcal{E}$ mięsa i 140 $\mathcal{E}$ łożu wynosiła 510r. w. w., najniższa na 480 $\mathcal{E}$ mięsa i 20 $\mathcal{E}$ łożu 275r. w. w. Cena przeciętna z 53 sprzedaży wynosiła na 615 $\mathcal{E}$ mięsa i 50 $\mathcal{E}$ łożu 358r. w. w.

Kurs lwowski.

Dnia 23. grudnia

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	44	4	48
Dukat cesarski	4	48	4	52
Półimperyal zł. rosyjski	8	21	8	25
Rubel srebrny rosyjski	1	37	1	38
Talar pruski	1	33	1	35
Polski kurant i pięciozłotówka	1	10	1	11
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	78	5	78	30
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	77	5	77	36
5% Pożyczka narodowa	82	30	83	8

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. grudnia o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 83¹/₂—83³/₄. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 92—93. — Lomb. wen. pożyczki z 5% 95—95¹/₂. Obligacje długu państwa 5% 80¹/₂—80³/₄, det. 4¹/₂% 70¹/₂—71, det. 4¹/₂% 63¹/₂—63³/₄, detto 3% 50—50¹/₂. detto 2¹/₂% 40¹/₂—40³/₄, detto 1% 16—16¹/₂. Oblig. Głogn. z wypłatą 5% 96. — Detto Odenburgs. z wypłatą 5% 95 — — — Detto Peszt. 4% 95 — — — Detto Medyol. 4% 94 — — — Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 88 — 88¹/₂, detto węgier. 78 — 78¹/₂, detto galic. i siedmiogr. 77¹/₂—77³/₄. detto innych krajów koron. 85 — 87. — Oblig. bank. 2¹/₂% 62 — 63. Pożyczka loter. z r. 1834 317 — 318. Detto z roku 1839 125 — 125¹/₂. Detto z r. 1854 107—107¹/₂. Renty Como 16³/₄ — 17.

Galic. list. zastawne 4% 77—78. Póln. Oblig. Prior. 5% 84 — 84¹/₂. — Głognickie 5% 80 — 81. Obligacje Dan. żeglugi par. 5% 85—85¹/₂. Oblig. Lloydów (w srebrze) 5% 86 — 87. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 110 — 111. Akcyi bank. narodowego 980 — 981. Akcyje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 205 — 205¹/₂. Akcyje niż. austr. tow. eskomp. 115¹/₂ — 115³/₄. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 235 — 236. Detto póln. kolei — — — 178¹/₂. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 295 — 295¹/₂. Detto kolei ces. Fliz. po 200 złr. z wypłatą 30% 101 — 101¹/₂. Detto Połud.-pólnocn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 95¹/₂—95³/₄. — Detto cisiańskiej kolei żel. 101 — 101¹/₂. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 248¹/₂ — 248³/₄. Detto Cesarza Franc. Józ. wachod. kol. żel. 188¹/₂—188³/₄. Detto losy tryest. 104¹/₂ — 105. Detto tow. żegl. parowej 525 — 526. Detto 13. wydania 101¹/₂ — 102. Detto Lloydów 335 — 340. Peszt. mostu łańcuch. 60 — 61. Akcyje młyna parowego wiedeń. 57 — 58. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 19 — 20. Detto 2. wydania 29 — 30. Esterhazego losy 40 złr. 78¹/₂ — 79. Windischgrätzka losy 24—24¹/₂. — Waldsteina losy 27—27¹/₂. — Keglevicha losy 15¹/₂ — 15³/₄. Ks. Salma losy 42¹/₂—42³/₄. St. Genois 39¹/₂—39³/₄. Palffego losy 39 — 39¹/₂. Clarego 39¹/₂ — 39³/₄.

Amsterdam 2 m. 88¹/₂ l. Augsburg Uso 106¹/₂ l. — Bukareszt 31 T. 270. — Konstantynopol 31 T. 472 — Frankfurt 3 m. 105¹/₂ l. — Hamburg 2 m.

78¹/₂ l. — Liwurna 2 m. 104¹/₂ l. — Londyn 3 m. 10 — 16. — Medyolan 2 m. 105. — Paryż 2 m. 122¹/₂ l. — Cesarakich ważnych dukatów agio 7 — 7¹/₂ l. Napoleonsdor 8 10 — 8 11. Angielskie Sover. 10 18 — — — Imperyal Ros. 8 17 — 8 19.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 23. grudnia.

Oblig. długu państwa 5% 80¹/₂; 4¹/₂% 70¹/₂; 4% —; z r. 1850 — 3%; 2¹/₂% —. Losowane obligacje 5% —. — Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z r. 1839 125³/₄. Wiedeń. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcyje bank. 981. — Akcyje kolei póln. —. Głognickiej kolei żelaznej —. Odenburgskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parow. 523. Lloyd 335. Galic. listy zast. w Wiedniu —. Akcyje niższo-austr. Towarzystwa eskomp. 205 a 500 złr. 582¹/₂ złr.

Amsterdam 1. 2 m. —. Augsburg 106¹/₂ 3 m. —. Genoa — 1. 2 m. Frankfurt 105¹/₂ 2 m. —. Hamburg 78¹/₂ 2 m. —. Liwurna — 2 m. Londyn 10 — 17. 2 m. Medyolan 104¹/₂. Marsylia 122¹/₂. Paryż 123. Bukareszt 269¹/₂. — Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 7¹/₂. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. — Lomb. —. 5% niż. austr. obl. indemniz. 78¹/₂; — detto galicyjskie 77¹/₂. Renty Como —. Pożyczka z r. 1854 108¹/₂. Pożyczka narodowa 83¹/₂. C. k. austr. akcyje skarh. kolei żelaz. po 500 fr. 291¹/₂ fr. Akcyje c. k. uprzyw. zakładu kredyt. 208¹/₂. Hypotekar. listy zastawne —. Akcyje zachodniej kolei żelaznej 203¹/₂. Akcyje kolei nadciśkiej —.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. grudnia.

Zajechali do Hotelu Sliwińskiego.

P. Domski Antoni, z Kijowa.

Zajechali do Hotelu Podolskiego:

PP. Szybiński Ferdynand, z Manasterzec. — Paluszyński Józ., z Ulicka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. grudnia.

PP. Hr. Dunin Borkowski Sew., do Szuparki. — Hr. Borkowski Stanisł., do Stanisławowa. — Fontana Alf., c. k. porucz., do Przemysła. — Grubenthal Teod., c. k. przel. obw., do Złoczowa. — Lityński Wen., do Litwinowa. — Paszkudzki Ig., do Horodłowa. — Starzyński Stanisł., do Derewacza. — Starzyński Boj., do Snowicza. — Sztukutin Włodz., c. ros. sekr., do Wiednia. — Tergonde Teod., do Łodzi. — Ubysz Oct., do Ostobuża. — Volkmer Edw., c. k. cent. insp. przy minist. finans., do Przemysła. — Zagórski Michał, do Podbuża. — Zarembo Bolesław, do Oskreszyniec. — Zarzycki Tutus, do Chotyłuba.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. grudnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.54	— 1.4°	85.1	południowy sł.	pochmurno
2. god. popoł.	326.57	— 0.9°	92.9	zachodni ni.	"
10. god. wiecz.	327.07	+ 1.2°	90.6	" sl.	"

Wysokość śniegu 22¹/₂.

T W A T B.

W sobotę po raz pierwszy opera niem: „Beniowski czyli Ucieczka z Kamezatkki.“

Termina

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacji i t. d.

Dnia 3. stycznia 1858. Licytacja realności nr. 515¹/₂ we Lwowie.

Dnia 6. stycznia 1858. Licytacja na dostarczenie artykułów uzbrojenia za pomocą ofert we Lwowie.

Dnia 11. stycznia 1858. Wydzierzawienie dóbr Solki w Czerniowcach. — Licytacja dóbr Średnia wieś w obwodzie sanockim w Przemysłu.

Dnia 14. stycznia 1858. Licytacja realności nr. 17 w Samborze. — Licytacja na dostarczenie różnych potrzeb wojskowych za pomocą ofert w Hruszowie.

Dnia 15. stycznia 1858. Licytacja realności nr. 5 w Samborze. — Licytacja realności nr. 107 i 108 w Stanisławowie. — Licytacja na dostarczenie drwa opałowego dla cegielni dyrekcji inżynierii we Lwowie.

KRONIKA.

Trafiki cygarów gatunku pod numerem taryfy 12tym po 42 kr. za 100 sztuk i po 1/3 kr. za 1 sztukę zniesiono z wyjątkiem w królestwie Dalmacji. Znajdujące się jednak zapasy tych cygarów mogą być wyprzedawane.

— Dnia 9. b. m. po południu było w Sztokholmie niesłychane w tej porze roku ciepło 9¹/₂ st. R.

— Z Wenecji donoszą: Wkrótce rozpocznie się tutaj bardzo ciekawy i romantyczny proces: Pewna znakomita rodzina w Weronie powierzyła zwyczajem krajowym nowonarodzonego synka mamce na wsi. Po czterech miesiącach odwiedzała matka swe dziecię; przypadek zrzucił, że na dzień przed jej przybyciem spadło dziecię ze stołu, i zламаło rączkę. Mamka przeleknioma, nie chcąc w żaden sposób to nieszczęście wyjawic matce, chwyciła się wybiegu, i podstawiła matce swe własne dziecię. Mamka nawet wtedy nie miała odwagi przyznać się do winy popełnionej zamiany, gdy matka zabierała dziecię z sobą do miasta. To dziecię wzrosło, pokończyło studia a potomek znakomitej rodziny, wstąpił w publiczną służbę, Dzisiaj zajmuje znakomite stanowisko, ożenił się

z córką znakomitego urzędnika w Wenecji, podczas gdy prawdziwy syn żyje na wsi w ubogim chłopskim stanie. Na śmiertelnem łożu dopiero wyznała mamka zamianę w obec osób sądowych. Z tego powodu wystąpił prawdziwy syn i upomina się o przysługujące mu prawo. Z niecierpliwością oczekują końca tego procesu.

Dodatek tygodniowy Nr. 52.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1. Sprawozdanie Towarzystwa Dobroczyńności za czas od 10go grudnia 1856 do 10. grudnia 1857.
2. Gorzelnie i browary w lwowskim okręgu administracyjnym. Wydatek w październiku 1857—1856.
3. Łoszników. Dokument z roku 1700. Augusta Wtórego przywilej na dobra Łoszników (Łoszników), urodzonemu Szymonowi Baworowskiemu, podczaszemu Halickiemu, rotmistrzowi Jego królewskiej Mości chorągwi pancernej konferowany.